

Prima instanță: Judecătoria Soroca, judecător – Gh. Mîțu

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderas

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ciubotaru Vladimir și Ciubotaru Svetlana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ciubotaru Svetlana împotriva lui Ciubotaru Vladimir cu privire la stabilirea cotei-părți din apartamentul comun și încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Ciubotaru Vladimir, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Soroca din 01 februarie 2016, în partea ce ține de cheltuielile de transport și cheltuielile de asistență juridică, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2015, Ciubotaru Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciubotaru Vladimir cu privire la stabilirea cotei-părți de $\frac{1}{2}$ din apartamentul comun nr. XX din str. Independenței nr. 79, or. Soroca, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu Ciubotaru Vladimir din 02 iunie 1990 până la 03 octombrie 2013, dată la care căsătoria dintre părți a fost desfăcută. Fiind în relații de căsătorie cu pârâtul, la 08 septembrie 2004, din sursele comune a soților, au procurat apartamentul nr. XX, situat în orașul Soroca, str. Independenței, 79. Imobilul menționat a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Soroca pe numele lui Ciubotaru Vladimir.

Potrivit reclamantei, apartamentul indicat a fost reparat din sursele comune ale soților. A încercat amiabil să își stabilească cota-parte din acest apartament, însă nu a reușit. În acest sens, a întocmit o procură autentificată notarial pe numele fostului soț în scopul perfectării de către acesta, în lipsa reclamantei, a cotei-părți în mărime de $\frac{1}{2}$ din acest apartament, dar pârâtul ignoră cerințele reclamantei în acest sens.

Astfel, reclamanta Ciubotaru Svetlana a solicitat stabilirea fiecărei părți din litigiu a câte ½ cotă-parte din apartamentul nr. XX, situat în orașul Soroca, str. Independenței, 79, precum și încasarea se de la pârât în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 27 octombrie 2015, reclamanta a formulat o cerere suplimentară, solicitând încasarea de la pârât în beneficiul său a taxei de stat în mărime de 3738 de lei, achitarea serviciilor avocatului în mărime de 5000 lei, a cheltuielilor suportate pentru deplasări Italia-Moldova-Italia în mărime de 803 euro, precum și încasarea pagubei morale în mărime de 5000 lei.

La 01 februarie 2016, reclamanta a mai înaintat o cerere suplimentară, solicitând încasarea de la pârât în beneficiul său a taxei de stat în mărime de 3738 de lei, achitarea serviciilor avocatului în mărime de 5000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 01 februarie 2016, acțiunea înaintată de Ciubotaru Svetlana a fost admisă parțial; s-a atribuit lui Ciubotaru Svetlana și lui Ciubotaru Vladimir, în proprietate, în mod ideal, câte ½ cotă-parte din apartamentul nr. XX situat pe str. Independenței, 79, or. Soroca; s-a încasat de la Ciubotaru Vladimir în beneficiul lui Ciubotaru Svetlana suma de 3838 de lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei, a cheltuielilor de transport în sumă de 469 de euro, convertiți în lei moldovenești, potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul achitării, în rest acțiunea a fost respinsă, ca nefondată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 martie 2016, a fost restituită cererea de apel declarată de Pavluțchi Igor, în interesele lui Ciubotaru Vladimir, ca depusă de o persoană care nu are dreptul să declare apel.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, a fost respinsă cererea apelantului Ciubotaru Vladimir cu privire la repunerea în termen pentru declararea apelului, fiindu-i restituită cererea de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016, a fost casată încheierea Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Bălți, la faza primirii cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, a fost respinsă cererea apelantului Ciubotaru Vladimir cu privire la repunerea în termen a apelului, fiindu-i restituită cererea de apel ca tardivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2017, a fost casată încheierea Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, a fost emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care a fost repus Ciubotaru Vladimir în termenul de declarare a apelului, cauza fiind remisă la Curtea de Apel Bălți pentru judecarea apelului în fond.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de Ciubotaru Vladimir, fiind menținută hotărârea Judecătorei Soroca din 01 februarie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 septembrie 2017, au fost admise recursurile declarate de Ciubotaru Vladimir și avocatul Pralea Grigore, în interesele Svetlanei Ciubotaru, a fost casată decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, cu restituirea cauzei la rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Ciubotaru Vladimir, s-a casat parțial hotărârea Judecătorei Soroca din 01 februarie 2016, în partea ce ține de cheltuielile de transport și cheltuielile de asistență juridică, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a încasat de la Ciubotaru Vladimir în beneficiul Svetlanei Ciubotaru suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică; cerința Svetlanei Ciubotaru privind încasarea cheltuielilor de transport a fost respinsă; în rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, încasarea sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, fără ca la materialele cauzei să fie anexată lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora, este nejustificată, dat fiind faptul că este imposibil de stabilit volumul de servicii care a fost prestat. Or, partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor.

Cu referire la cerința Svetlanei Ciubotaru privind încasarea din contul lui Ciubotaru Vladimir a cheltuielilor de transport pe care le-a suportat în legătură cu examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că din materialele cauzei rezultă că domiciliul Svetlanei Ciubotaru este în Republica Moldova, astfel nu a fost probată necesitatea deplasărilor acesteia de la Milano. Mai mult, dat fiind faptul că Svetlana Ciubotaru avea încheiat un contract de prestare a serviciilor juridice cu un avocat, ultimul a fost în drept și avea obligația de a o reprezenta în ședințele de judecată în lipsa acesteia.

La 18 ianuarie 2018, Ciubotaru Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei decizii prin care să fie respinsă integral pretenția Svetlanei Ciubotaru privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea recursului, a indicat că prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 01 martie 2018, Ciubotaru Svetlana a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia,

casarea deciziei în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, cu menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, dat fiind faptul că a probat toate cheltuielile suportate în legătură cu judecarea prezentei cauze și consideră justificată încasarea acestora din contul lui Ciubotaru Vladimir.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Ciubotaru Vladimir și Ciubotaru Svetlana, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la data de 21 noiembrie 2017 și expediată în adresa părților la data de 09 ianuarie 2018 (f.d 98, vol. II). Ciubotaru Vladimir a recepționat decizia menționată la data de 12 ianuarie 2018 (f.d. 101), avocatul Pralea Grigore – la data de 11 ianuarie 2018 (f.d. 99), iar avocatul Belous Efim – la data de 12 ianuarie 2018 (f.d. 100). Plicul adresat Svetlanei Ciubotaru a fost restituit în adresa instanței cu mențiunea „necunoscut”.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2017 a fost depus la 18 ianuarie 2018 de către Ciubotaru Vladimir, iar Ciubotaru Svetlana susține în cererea sa de recurs, declarată la data de 01 martie 2018, că a luat cunoștință de decizia contestată la data de 07 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acestea se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de

procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de Ciubotaru Vladimir și Ciubotaru Svetlana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Ciubotaru Vladimir și Ciubotaru Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu